

## «Πολλοί μὲν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί».

Μία ἀπὸ τίς πὶο γνωστὲς παραβολὲς τοῦ Κυρίου μας ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Μία παραβολή μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς μᾶς περιέγραψε μία βασική προϋπόθεση, τὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἐκπληροῦμε, ἐὰν θέλουμε νὰ ἀπολαύσουμε τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄς δοῦμε ὅμως ἀρχικὰ τί εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στὴν ὁποία συχνὰ ἀναφέρεται ὁ Χριστός.

Ὁ Θεὸς βεβαίως δὲν περιορίζεται ἀπὸ τόπο καὶ χρόνο. Ὑπάρχει καὶ βρίσκεται παντοῦ, διότι ὁλος ὁ κόσμος ἀνήκει σὲ αὐτόν καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τῶν πάντων. Συνδέεται ὅμως πολλές φορές μέ τὴν ἔννοια τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς, ἄλλωστε, στὴν Κυριακή προσευχή, μᾶς διδάσκει νὰ τὸν προσφωνοῦμε ὡς «Πατέρα ἡμῶν» τὸν «ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Ἐάν, λοιπόν, λέμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι «ἐν τοῖς οὐρανοῖς», εἶναι φυσικό νὰ περιγράψουμε καὶ τὸν πνευματικό χῶρο, στὸν ὁποῖο θὰ ἀπολαύσουν ὅσοι πίστευσαν καὶ ἀγάπησαν τὸν Χριστό, ὅσοι τὸν ὁμολόγησαν καὶ μαρτύρησαν γιὰ τὴν ἀγάπη του, ὅσοι ἔζησαν σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του καὶ διακόνησαν τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς τους, τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας, ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεὸς γι' αὐτούς.

Καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτά, κατὰ τὸν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, τὸν ἰδρυτὴ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, «ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη», ξεπερνοῦν δηλαδή κάθε ἀνθρώπινη προσδοκία, γιατί δὲν εἶναι ὑλικά ἀλλὰ πνευματικά. Καὶ εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλα «ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθωρόντων τό κάλλος τό ἄρρητο» τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου μας.

Τὴ χαρὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν παρομοιάζει, λοιπόν, ὁ Χριστὸς μέ τό πὶο χαρμόσυνο γεγονός τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, μέ τὸν γάμο καὶ μάλιστα μέ βασιλικό γάμο. Μᾶς παρουσιάζει τὸν βασιλέα νὰ στέλνει τοὺς ὑπηρέτες του νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς προσκεκλημένους ὅτι ὅλα εἶναι ἔτοιμα καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τοὺς περιμένει γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴ μεγάλη αὐτὴ χαρὰ καὶ νὰ εὐφρανθοῦν μαζί του.

Κάθε λογικός ἄνθρωπος θὰ πίστευε ὅτι ὅλοι θὰ ἔσπευδαν νὰ συμμετάσχουν καὶ νὰ χαροῦν μαζί μέ τὸν βασιλέα τό εὐφρόσυνο αὐτό γεγονός. Ὅμως οἱ καλεσμένοι ἀδιαφόρησαν γιὰ τὴν πρόσκληση καὶ προτίμησαν νὰ ἀσχοληθοῦν μέ τίς καθημερινές τους ἐργασίες, προσβάλλοντας τὸν βασιλέα πού τοὺς ἔκανε αὐτὴ τὴ μεγάλη τιμή.

Ἔτσι ἐκεῖνος ζήτησε ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες του νὰ καλέσουν στὴ χαρὰ του ὅλους ὅσους θὰ συναντοῦσαν στοὺς δρόμους καὶ τίς πλατεῖες. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπάκουσαν. Ὅταν ὅμως εἰσῆλθε ὁ βασιλέας στὴν αἴθουσα τοῦ γάμου, διαπίστωσε ὅτι κάποιος εἶχε εἰσέλθει χωρὶς τό κατάλληλο γιὰ τὴν περίσταση ἔνδυμα, καὶ διέταξε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ τὸν ἀπομακρύνουν.

Τὰ δύο αὐτὰ περιστατικά, ἀφενὸς τῶν ἀνθρώπων πού κλήθηκαν στὸν γάμο καὶ δὲν ἀνταποκρίθηκαν, καὶ ἀφετέρου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἀποδέχθηκε ἀλλὰ πῆγε ἀνάρμοστα ἐνδεδυμένος, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ βασική προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀπολαύσει κανεὶς τὸν βασιλικό γάμο, γιὰ νὰ ἀπολαύσει δηλαδή τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, εἶναι νὰ μὴν ἀδιαφορήσει γι' αὐτήν.

Ὁ Χριστὸς μᾶς καλεῖ ὅλους ἀνεξαιρέτως, διότι «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι». Καὶ ἡ σωτηρία μας ταυτίζεται μέ τὴ μετοχή μας στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μᾶς καλεῖ ὅλους μέ τό βάπτισμα καὶ μέ τὸν λόγο του. Μᾶς καλεῖ λέγοντάς μας ξεκάθαρα ὅτι ἡ ζωὴ μας δὲν τελειώνει ἐδῶ, ἀλλὰ συνεχίζεται αἰώνια, ἐὰν ἐμεῖς θελήσουμε νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε καὶ νὰ βαδίσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του. Καὶ ἀκόμη μᾶς ὑπόσχεται ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσει μέ τὴ θεία χάρη του καὶ μέ τὰ μυστήρια

τῆς Ἐκκλησίας του νά ἐπιτύχουμε τόν στόχο μας, ἐάν ἐμεῖς τό θέλουμε, τό ἐπιζητοῦμε καί τό ἐπιδιώκουμε.

Μπορεῖ ὁ Θεός νά ἔχει ἐτοιμάσει γιά ὅλους τή βασιλεία του, δέν θά ὑποχρεώσει ὁμως κανέναν νά εἰσέλθει ἀναγκαστικά. Διότι, ὅποιος δέν ζεῖ τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτή τή ζωή, ὅποιος ἀδιαφορεῖ γιά τόν Θεό καί ζεῖ ὅπως τοῦ ἀρέσει καί ὅπως θέλει, αὐτός δέν θά μπορέσει νά τήν ζήσει καί στόν οὐρανό, γιατί ἡ ἀδιαφορία του εἶναι αὐτή πού θά τοῦ τήν στερήσει.

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, καί ἄς μὴν ἀφήνουμε τίς ἐπίγειες καί βιοτικές μέριμνες νά μᾶς ἀποσποῦν καί νά μᾶς κάνουν νά ἀδιαφοροῦμε γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, νομίζοντας ὅτι ἔχουμε χρόνο ἢ ὅτι δέν εἶναι κάτι σημαντικό. Ἄς ἐνδιαφερόμεθα γι' αὐτήν καί ἄς τήν ἐπιζητοῦμε μέ θερμῆ, γιά νά μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεός μέ τίς πρεσβεῖες καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Σουμελᾶ, νά γίνουμε καί ἐμεῖς μέτοχοί της.

Στή σημερινή θεία Λειτουργία, ἐδῶ στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ὅπου θά τελέσουμε σέ λίγο καί τό μνήмосυνο γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἀδίκως τελειωθέντων κατά τό ὀλοκαύτωμα τῆς Σάντας ἀδελφῶν μας, καί ιδίως τῶν νηπίων καί τῶν παιδιῶν, εἴχαμε γιά πρώτη φορά τή χαρά νά ὑποδεχθοῦμε καί νά συλλειτουργήσουμε μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σάμου, Ἱκαρίας καί Κορσεῶν κ. Εὐσέβιο, προσφιλέστατο ἐν Χριστῷ ἀδελφό, μέ τόν ὁποῖο συνδεόμεθα ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς διακονίας μας.

Ὁ Ἅγιος Σάμου εὐρίσκεται αὐτές τίς ἡμέρες στήν ἐπαρχία μας καί ἦλθε σήμερα γιά νά προσκυνήσει καί αὐτός τή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σουμελᾶ, τῆς μητέρας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, καί νά προσευχηθεῖ μαζί μας.

Τόν εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας γιά τήν παρουσία του καί γιατί μᾶς προσέφερε τή χαρά νά τόν ἔχουμε ἀνάμεσά μας εὐλογοῦντα καί ἀγιάζοντά μας καί εὐχόμεθα ταπεινά ἡ Παναγία μας νά τόν ἐνισχύει στή θεοφιλεῖ ποιμαντορία του καί νά προστατεύει τόν εὐσεβεῖ λαό τῆς ἀκριτικῆς Σάμου καί τῶν λοιπῶν νήσων, τόν ὁποῖο διαποιμαίνει ἐπὶ 31 σχεδόν ἔτη.